

HEEFT NIEMAND KUNNEN BEDENKEN DAT "ONZE MENSEN" HIERDOOR HET HARDST WORDEN GERAAKT?

Nederland wordt WAKKER, keuzes worden gemaakt vanuit goede beleidsmedewerkers en onderzoek, maar wanneer wij naar de stembus gaan en allemaal op een (extreem) rechtse partij stemmen, dan roepen we ook de politieke beslissingen voor onszelf over ons af, wat je van een rechts kabinet kunt verwachten.

Al 15 jaar heeft ons land rechtse kabinetten gehad en is de ontwikkeling en lancering van de Participatiewet geweest. Een wet waardoor het vertrouwen van arbeidsbeperkte inwoners in de overheid nog nooit zo hard is gedaald. Simpel gedacht, kun je je afvragen in hoeverre rechtse partijen in staat zijn om het vertrouwen van ons terug te winnen. Vertrouwen herstellen, komt door vertrouwen te geven en vervolgens betrouwbaar te blijken. Haalbare en realistische beloften doen, is misschien wel nergens in de politiek te vinden (van extreem links tot extreem rechts) maar dat is wel waar wij mensen naar kijken.

Als een werkgever of in een congres steeds wordt gezegd dat je een topper bent, maar je krijgt in de beloning, behandeling en complimenten steeds het tegenovergestelde te zien, hoe ga jij je dan voelen als een kwetsbare en kostbare Nederlander?

In mijn geval zou ik me er onveilig bij gaan voelen.

De vraag is hoeveel ruimte je krijgt als kwetsbare Nederlander om die gevoelens uit te mogen spreken. Ik heb het wel eens meegemaakt dat ik tegen iemand waar je normaal gesproken tegenop kijkt en waar je ook best wel van afhankelijk bent, zei dat ik me niet meer helemaal veilig voelde. Via een ander persoon kreeg ik toen te horen dat ik dat toch helemaal verkeerd zag omdat onveiligheid bij hem niet voorkwam. Ik had dus niemand beschuldigd maar

alleen gezegd hoe ik mij voelde. Hoe ga je je door zo'n reactie voelen? - Juist, nog onveiliger.

Ik wil niet het beeld schetsen dat deze bejegening door werkgevers en begeleiders in het sociaal domein overal of veel voorkomt (daarvoor is mijn onderzoek nog niet toereikend genoeg), maar "de Participatiewet heeft die rechtsongelijkheid en daarmee een vorm van emotioneel grensoverschrijdend gedrag wel in de hand gewerkt", vertelde een jobcoach mij.

Samen met Cedris, VCP, CNV, FNV en Iederin wil ik graag nadenken over hoe we samen kunnen opkomen voor de belangen van de meest kwetsbare groepen in ons land. Als wij niet samen het geluid maken en voor hen opkomen, wie doet het dan nog wel?